Seiko Tsukioka

CREAŢIE SAU EVOLUŢIE?

CUPRINS:

Introducere

1. Ce se spune despre gâtul girafei?

2. Mutaţia nu produce specii sănătoase

3. Absenţa totală a stadiului de tranziţie în rândul organismelor vii

4. Schimbare speciilor este imposibilă

5. De ce există asemănări structurale şi la nivelul procesului de creştere?

6. Absenţa „progresului evolutiv”

7. Potopul lui Noe

8. Stratificarea rocilor şi fosilelor

9. Despre omul primitiv

10. Viaţă din materie moartă?

11. Din legile ştiinţei

12. De la forme asexuale la forme sexuale. De?

13. Complexitatea şi perfecţiunea celulei

14. Refacerea celulelor (1.200.000.000.000) din corpul

uman

15. Corpul schimbător şi spiritul neschimbător al omului
16. După numai 280 de zile
17. Tu ai fost creat de Dumnezeu
18. Viaţă plină se sens
19. Dragostea
20. Viaţa eternă
21. Starea ta actuală
22. Salvatorul lumii, Domnul Isus Cristos

Introducere

În Biblie este scris că „La început Dumnezeu a creat cerurile şi pământul", plantele şi animalele „după soiul lor" şi că, în final, l-a creat pe om şi „i-a suflat suflare de viaţă". Aceste afirmaţii nu vin în conflict cu descoperirile ştiinţei moderne.

Teoria evoluţiei pretinde (postulează) că toate fiinţele vii şi-au început existenţa printr-o întâmplare. Astfel, organisme simple, cum sunt amoeba şi meduza au evoluat devenind peşti. Peştii, la rândul lor, au evoluat dând naştere la animale cum ar fi crocodilul şi dinozaurul. În cele din urmă, fiinţe asemănătoare maimuţelor au evoluat, devenind oameni.

Oare aceasta să fie originea vieţii tale? Eşti tu urmaşul

animalelor? Aceasta este cea mai importantă şi controversată problemă a vieţii tale; s-o privim în lumina adevăratei ştiinţe.

1. Ce se spune despre gâtul girafei?

Teoria lui Lamarckian afirmă că „gâtul girafei s-a lungit datorită încercărilor acesteia de a ajunge la frunzele copacilor înalţi”, iar darwinismul pretinde că „numai acele girafe care au ajuns la frunzele copacilor înalţi au reuşit, de-a lungul generaţiilor, să supravieţuiască".

Dar dacă alungirea gâtului este o condiţie de supravieţuire a celui mai adaptat (conform concepţiei evoluţioniste), atunci puiul girafei precum şi orice alt animal ierbivor cu gâtul scurt n-ar fi putut supravieţui.

De asemenea, s-a spus: „.cu cât gâtul girafei este mai lung, cu atât este mai mare şansa de a descoperi duşmanii, pentru a fugi de ei". Dar, pe de altă parte, gâtul lung determină creşterea vizibilităţii facilitând descoperirea lor de către duşmani. Este deci evident că gâtul girafei nu este lung ca rezultat al transformărilor evolutive şi nici pentru că ar fi fost necesar supravieţuirii.

Cu toate acestea oaia, care nu poate ajunge la frunzele copacilor, se hrăneşte cu iarbă. Şi desigur, ea nu poate deveni girafă prin procesul de selecţie naturală.

În schimb, Biblia (Cuvântul lui Dumnezeu) afirmă că speciile originale, atât cele ale plantelor, cât şi cele ale animalelor

au fost create de Dumnezeu „după soiul lor". Se pare că acesta este adevărul. Dumnezeu a creat girafa – girafă şi oaia – oaie, de la început.

2. Mutaţia nu produce specii sănătoase

Se ştie că mutaţiile se produc cu o rată de l – 2 la 100.000 de cazuri şi că, de cele mai multe ori, ele generează incapacitate funcţională. Acest fapt demonstrează că mutaţiile repetate duc la regres şi nu la progres.

Se pot produce mutaţii tratând genele cu diferite medicamente, cu substanţe chimice sau radioactive.

Radiaţiile nucleare, generate de bomba atomică în Hiroşima şi Nagasaki au cauzat naşteri de feţi morţi, handicapuri fizice şi variate anomalii.

Dintre medicamente poate fi menţionată tolidomida care, acţionând asupra fetusului, a dus la naşterea unor copii malformaţi, cu auz slab şi membre superioare (mâini) scurte.

Rezultatele numeroaselor experimente genetice (mutaţionale) efectuate au evidenţiat faptul că, prin mutaţii, nu se pot obţine specii noi, ci numai variante în cadrul aceleiaşi specii. Această concluzie este valabilă şi pentru mutaţiile naturale accidentale.

3. Absenţa totală a stadiului de tranziţie în rândul organismelor vii

Evoluţioniştii şi-au aranjat fosilele într-o anumită ordine şi pretind că „atât plantele cât şi animalele au evoluat treptat de la simplu la complex". Cu alte cuvinte, ei vor să spună că lucrurile au evoluat în ordinea A-B-C. Dacă faptul acesta ar fi adevărat, ar trebui să existe în procesul evoluţiei un stadiu intermediar între A şi B şi între B şi C, speciile AB şi BC.

Dar, în urma examinării minuţioase a fosilelor, nu s-a putut descoperi vreun specimen aflat în stadiul de tranziţie. Aceste stadii de tranziţie au fost numite „verigi lipsă". Mai mult decât atât, astfel de stadii intermediare nu au putut fi găsite nicăieri printre plantele şi animalele existente astăzi.

Toate acestea par să valideze afirmaţia Bibliei: Dumnezeu a creat toate fiinţele după „soiul lor".

Dacă concepţia evoluţionistă ar fi adevărată, ar trebui să existe fiinţe ale căror mâini, picioare şi ochi să fie în curs de dezvoltare. Dar, fie că privim în trecut, fie că privim în prezent, astfel de organisme nu pot fi găsite.

Toate vieţuitoarele par să fie complete şi independente.

4. Schimbarea speciilor este imposibilă

Apariţia de variaţii în cadrul aceleiaşi specii (A1, A2,.) sau (B1, B2,.) – nu reprezintă transformări evolutive. Evoluţia presupune trecerea de la o specie la alta. Dar astăzi se ştie că este absolut imposibil ca specia A să devină specie B. Din Legea

eredităţii a lui Mendel este evident că pot să existe diferite specii de câini sau pisici, dar câinele nu va da naştere niciodată unei pisici.

Se pare că teoria evoluţiei confundă evoluţia cu variaţia, sau greşeşte crezând că, în timpul procesului de apariţie a variaţiilor, s-ar putea produce o deviaţie spre o nouă specie. Nu este aceasta oare, mai curând, un produs al imaginaţiei decât un fapt ştiinţific? Şi totuşi, atitudinea unui adevărat om de ştiinţă este aceea de a constata şi înregistra cu modestie doar faptele din realitatea înconjurătoare.

În cadrul aceleiaşi specii, producerea variaţiilor este limitată. De exemplu, încrucişarea calului cu măgarul duce la obţinerea catârului, dar catârii sunt sterili, deci nu se pot reproduce. De asemenea, o leoaică şi un leopard pot produce un leopon, dar şi acesta este steril. Acest fapt demonstrează că, şi chiar dacă se obţin astfel de exemplare prin încrucişare, ele nu se pot reproduce mai departe.

În experimentele biologice s-a încercat unirea ovulului unui reprezentant al speciei A cu un spermatozoid aparţinând unui reprezentant al speciei B, care se aseamănă cel mai mult cu cel aparţinând speciei A. S-a constatat că este imposibil ca spermatozoidul să pătrundă în ovul, dacă partenerii implicaţi fac parte din două specii diferite. În acest caz spermatozoidul moare,

chiar dacă este implantat în ovul după îndepărtarea artificială a membranei exterioare a acestuia.

Tot astfel, dacă un câine şi o pisică sau o vacă şi un cal ar fi încrucişaţi, nu s-ar obţine nicio vietate. Acest adevăr este valabil şi în ceea ce priveşte asocierea om-cimpanzeu sau altă maimuţă. Şi aceasta deoarece sângele şi cromozomii lor nu au aceeaşi structură.

Da, Dumnezeu l-a creat pe om, ca om. Deoarece omul, în mod particular, are un spirit dăruit lui de Dumnezeu, el are şi capacitatea de a cunoaşte pe Dumnezeu şi de a comunica cu El. Fiecare dintre noi suntem un dar de la Dumnezeu.

5. De ce există asemănări structurale şi la nivelul procesului de creştere?

Nu cumva motivul existenţei asemănărilor, atât în regnul vegetal, cât şi în cel animal la nivelul structurilor corespunzătoare şi la nivelul proceselor de creştere, se datorează faptului că au toate un Creator comun?

Asemănările nu sunt o dovadă pentru evoluţie. Să luăm de exemplu clădirile. Niciun proces natural nu poate asigura transformarea unui coteţ de câine într-o casă de lemn cu un etaj, care apoi să dobândească o structură de oţel şi în final, să devină clădire de beton. Prin urmare, o cuşcă de câine nu poate deveni niciodată o casă de lemn. Fiecare dintre ele este făcută după un

anumit tip şi pentru un anumit scop.

Prin ştiinţa modernă noi putem dovedi în mod absolut că spermatozoidul masculin şi ovulul feminin sunt „unice", specifice omului. Embrionul uman poate fi identificat ca embrion uman, în oricare din stadiile lui de dezvoltare şi în niciunul din ele nu există un aparat respirator asemănător cu bronhiile peştelui. Din organul embrionului uman, care s-ar asemăna cu o bronhie, se dezvoltă canalul auditiv, timpanul, oscioarele şi urechea internă.

Toate cele 180 de aşa-numite organe rudimentare din corpul uman, pe care primii evoluţionişti susţin că le-au găsit, au fost identificate de ştiinţa modernă ca fiind glande ale corpului, necesare acestuia, în mod vital. Acestea sunt fapte evidente rezultate din studiile din domeniul anatomiei comparate, paleontologiei, serologiei şi eugeniei.

6. Absenţa „progresului evolutiv"

Conform teoriei evoluţiei, omul a trecut prin următorul şir de stadii, pe parcursul unei lungi perioade de timp: organisme unicelulare (amoeba etc.) – nevertebrate (meduza, anemona de mare, etc.) – amfibii – reptile -mamifere – om.

Dar dacă aşa stau lucrurile, cum se explică faptul că astăzi există amoebe, meduze şi peşti, fără ca aceştia să sufere procese de evoluţie?

De curând în prefectura Yamagata (Japonia) a fost găsită o

fosilă de peşte cu o vârstă probabilă de aproximativ 15 milioane de ani. Când a fost comparată cu un specimen viu, aparţinând aceluiaşi gen, cu greu s-au putut evidenţia mici diferenţe. Acest fapt dovedeşte că nici chiar în 15 milioane de ani nu s-au produs fenomene evolutive.

Despre peştele cu plămâni şi aripi înotătoare lungi, Coelacanth – (renumit ca exemplar fosilizat) – evoluţionişti au afirmat că a dispărut acum aproximativ 90 milioane de ani, pe vremea când peştii evoluau spre animalele de uscat.

De curând însă, destul de multe exemplare de acest gen au fost descoperite lângă coasta Madagascarului.

Acest fapt confirmă adevărul că peştele cu plămân a fost totdeauna peşte cu plămân, fiind şi el creat după „soiul lui". Astfel de exemple există şi în regnul vegetal. Oare de ce nu este nicio diferenţă între frunzele arborelui mai-den-hair sau ale viţei de vie din zilele noastre şi frunzele fosilizate ale acestor plante, despre care se spune că sunt vechi de câteva sute de milioane de ani?

7. Potopul lui Noe

În perioada Jurasică, clima întregului pământ era blândă. Poate fi dovedit faptul că exista o vegetaţie luxuriantă chiar şi la Polul Sud. Dar, în mod brusc, temperatura pământului a scăzut

devenind de nesuportat pentru dinozauri. Aceştia au murit în masă datorită frigului, dispărând din fauna pământului.

Evoluţioniştii nu cunosc cauza acestui fenomen. Acestei catastrofe, doar Biblia i-a dat o explicaţie.

Cartea Genezei descrie „marele potop" ca pe un eveniment extins la întregul glob terestru.

Suprafaţa solului a fost, până la acea dată, relativ plană, iar atmosfera era probabil acoperită cu un strat dens de vapori („apele de deasupra întinderii"). Astfel clima întregului pământ era blândă tot timpul anului, asemănătoare climatului dintr-o seră.

Absenţa cercurilor anuale la arborii din era Paleozoică, implică lipsa variaţiilor mari de temperatură, demonstrând prevalenta unei clime blânde de-a lungul întregului an.

Pe de altă parte, stratul gros de vapori care acoperea atmosfera, se comporta ca un filtru, absorbind şi deviind razele cosmice dăunătoare, care bombardau pământul din spaţiul extraterestru.

Aceste fapte ar putea explica longevitatea oamenilor menţionaţi în Biblie, care au trăit înainte de potop.

S-a stabilit că izotopul radioactiv al carbonului – C 14 – folosit pentru stabilirea vârstei obiectelor – îşi pierde jumătate din radioactivitate în aproximativ 5.730 de ani.

Dar se pare că, înainte de potop, cantitatea de izotopi C 14 a fost puţină, deoarece aceştia erau absorbiţi şi deviaţi de stratul de vapori de deasupra bolţii cereşti.

Astfel, dacă nu se iau în considerare condiţiile atmosferice de dinaintea potopului, se ajunge la o eroare enormă în rezultatele măsurătorilor cronologice, care folosesc această metodă. Motivul este evident: cantitatea de C 14 a fost mult mai mică la început. Din acest motiv datele evoluţioniştilor, comparativ cu cronologia Bibliei, sunt extrem de prelungite. Aceste date susţin o greşeală de calcul. Greşită este şi supoziţia că, în perioade extrem de lungi de timp, s-ar putea produce progresul evolutiv.

Odată cu prăbuşirea subită a imenselor cantităţi de apă, care acopereau atmosfera pământului, efectul de seră a fost eliminat. Astfel, la polul Nord şi Sud temperatura a scăzut extrem de mult, întrucât efectele benefice ale soarelui au fost reduse, razele sale fiind la acest nivel mai slabe şi având o incidenţă oblică. Ca urmare, numeroase plante şi animale din aceste zone au îngheţat brusc. La aceasta se adaugă şi faptul că o mare parte din fauna şi flora tropicală gigantă a fost îngropată sub sedimentul potopului. Din ele s-au format, sub acţiunea căldurii geotermale, zăcămintele de lignit, cărbune şi petrol, exploatate astăzi de către om.

Aceste fenomene sunt greu de explicat dacă se omite catastrofa marelui potop. După cum ştim, cadavrele animalelor şi plantele moarte, expuse agenţilor naturali externi, se dezintegrează transformându-se în praf.

În timpul potopului, datorită scăderii bruşte a temperaturii, scoarţa pământului s-a încreţit, deformându-se. Ca urmare, după retragerea apelor, au apărut munţi înalţi şi văi adânci (vezi Biblia, Psalmul 104 versetul 8).

Astăzi pot fi găsite fosile de crustacee marine în munţi. Marele Canyon din Statele Unite, ca şi alte formaţiuni stâncoase din toată lumea, oferă multe indicii care susţin existenţa potopului.

8. Stratificarea rocilor şi fosilelor

Conform teoriei evoluţioniste, cu cât stratul de rocă este mai vechi, cu atât structura organismelor fosilizate existente în el este mai simplă şi cu cât stratul este mai recent, cu atât structura organismelor descoperite acolo este mai complexă. Oricum se poate afirma, că cele mai multe fosile şi diferitele straturi s-au format din vieţuitoare îngropate şi de sedimente care s-au aşezat în timpul şi după Marele Potop (din timpul lui Noe) care a acoperit întregul pământ. Ca dovadă evidentă servesc multele straturi cu fosile din această eră.

În stratul cel mai jos (inferior) se găsesc multe fosile de

plate şi animale care în mod normal vieţuiesc la fundul oceanului şi cu cât înaintăm către straturile superioare, găsim primii peşti, apoi amfibii şi după aceea mamifere terestre. Fără îndoială, cu cât înaintau apele potopului, oamenii şi animalele cu o inteligentă mai înaltă s-au refugiat pe ridicările mai înalte şi de acolo au fost duşi de valurile care creşteau din ce în ce, şi de curenţi, şi astfel au fost îngropaţi în straturile relativ superioare în care le găsim acum.

Aşadar, straturile nu dezvăluiesc în mod necesar progresul evoluţiei.

De asemenea trebuie să luăm în consideraţie că fosilele vieţuitoarelor se formează doar dacă aceste organisme sunt îngropate vii, sau cel puţin după un foarte scurt timp după moarte. Organismele moarte care rămân în apă sau sunt expuse aerului se dezintegrează şi decad foarte repede.

Tradiţii despre Marele Potop se găsesc în diferite culturi ale popoarelor din locuri îndepărtate una de alta şi cu limbi diferite.

9. Despre omul primitiv

Capacitatea craniană a aşa numitului „om primitiv", cum este omul de Neanderthal şi omul de Cro-Magnon, este mai mare decât cea a omului modern. El are poziţie ortostatică şi nu este cu nimic inferior omului zilelor noastre. Şi printre contemporanii

noştri există oameni cu forme variate ale scheletului.

Un progres poate fi recunoscut cu uşurinţă în cultura şi civilizaţia actuală, dar este notabil faptul că există construcţii aparţinând civilizaţiilor primitive de o măiestrie superioară celor din zilele noastre.

Recent s-a descoperit că fragmentele de fosile ale omului de Java, Ramapithecus şi Australopithecus sunt reminiscenţe scheletale ale unor maimuţe uriaşe.

10. Viaţă din materie moartă?

În ultimii ani, datorită marelui progres în cercetările biologiei moleculare, s-a dovedit cu claritate, că viaţa nu poate fi generată pornindu-se de la o substanţă moartă, nici chiar în sute de milioane de ani. Acest fapt este evidenţiat şi de experienţele lui Pasteur.

11. Din legile ştiinţei

Să presupunem că omul a reuşit sa obţină o celulă. Dacă este lăsată singură, în scurt timp ea se va dezintegra, descompunându-se în elementele sale originare. Acest proces se desfăşoară în conformitate cu Legea a doua a termodinamicii (Legea entropiei), care afirmă că „toate corpurile cu structură complexă se deteriorează treptat, descompunându-se în forme simple". Prin urmare, legile ştiinţei nu validează progresul evolutiv în organizarea materiei, ci, dimpotrivă, regresul.

12. De la forme asexuale la forme sexuale. Oare de ce?

De ce se înmulţesc celulele prin diviziune celulară simplă, dând naştere la 2, 4, 8 etc. exemplare identice cu prima celulă? Pe de altă parte, cum se poate transforma reproducerea asexuală în reproducere sexuală? Şi de ce se întâmplă acest fenomen? În acest scop ar trebui ca organele de reproducere ale masculului şi femelei să se dezvolte deplin, până la capacitatea de a da naştere unui urmaş, în mod simultan şi într-o strânsă interdependenţă. Dacă această transformare s-a putut produce la ambele sexe şi în acelaşi timp, atunci evoluţia nu este nimic altceva decât un miracol.

13. Complexitatea şi perfecţiunea celulei

Structura unei celule este la fel de complexă şi splendidă ca cea a linei metropole pline de viaţă. Această imagine uluitoare a celulei a fost obţinută prin vizualizarea ei cu ajutorul microscopului electronic.

Nucleul celulei conţine lanţurile de ADN, care la om au o lungime de 1,5 m. Acestea au structură spiralată, asemănându-se cu o scară ale cărei trepte conţin peste cinci miliarde de coduri genetice. Acest număr (5.000.000.000) este echivalent cu numărul de litere conţinut de 1000 de seturi complete de enciclopedii. Este mai mare şi decât populaţia actuală a globului. Imaginează-ţi! Şi toate acestea se găsesc în nucleul unei celule

care de-abia poate fi văzută cu microscopul optic. Prin urmare, este evident că e imposibil ca măcar o singură celulă să fi evoluat sau să fi apărut din pură întâmplare.

Tot astfel, creierul tău este alcătuit din 14 miliarde de celule nervoase şi fiecare din ele este mai complexă şi mai splendidă decât orice computer electronic.

Mai mult decât atât, toate aceste celule lucrează în armonie şi în strânsă interdependenţă. Cu adevărat, creierul tău este un organ extraordinar!

14. Refacerea celulelor (1.200.000.000.000) din corpul uman

Corpul tău este alcătuit dintr-o multitudine de celule cu caracteristici variate, aproximativ 60 bilioane. Din acestea, 2 % sau aproximativ 1,2 bilioane sunt înlocuite zilnic, cele îmbătrânite fiind distruse şi eliminate din organism.

Niciun om de ştiinţă n-a putut obţine nici măcar o singură celulă. Cum se produc oare cele 1,2 bilioane de celule noi în fiecare zi? Dumnezeu, care ne-a creat şi ne asigură existenţa, este cel care conduce toate aceste fenomene.

15. Corpul schimbător şi spiritul neschimbător al omului

Se ştie că, prin intermediul metabolismului, celulele sângelui, muşchilor şi ale celorlalte organe ale corpului tău şi chiar proteinele celor 14 miliarde ale creierului tău sunt complet

reînnoite, în numai 120 de zile. Dacă şi celulele nervoase suferă modificări, atunci cum se face că nu-ţi pierzi memoria? De asemenea, acest fenomen nu produce nicio schimbare în conştiinţa ta de sine! Motivul este că spiritul nu este un produs al structurii noastre fizice, ci spiritul omului este dat de Dumnezeu.

În Biblie este scris că „Dumnezeu l-a făcut pe om din ţărână şi i-a suflat în nări suflare de viaţă şi omul a devenit un suflet viu" şi că în final „. ţărâna se va întoarce în pământ, cum a fost şi spiritul se întoarce la Dumnezeu, care l-a dat" (Geneza 2, versetul 7 şi Eclesiastul 12, versetul 7).

16. După numai 280 de zile

Tu n-ai devenit om prin evoluţia unei celule fertilizate, pe parcursul a milioane de ani. După numai 280 de zile petrecute în abdomenul mamei tale, toate organele corpului tău s-au dezvoltat, iar tu ai devenit o fiinţă umană completă.

Din momentul în care te-ai născut, făcându-ţi cunoscută apariţia printr-un ţipăt, începi automat să-ţi procuri hrană şi oxigen folosindu-te de gură şi nas. În mod instinctiv, respiri şi sugi pentru a obţine aerul şi hrana de care ai nevoie, în loc de a le primi prin cordonul ombilical de la organismul mamei tale.

În cele din urmă te-ai maturizat ajungând ceea ce eşti astăzi. Corpul tău este cu mult superior în frumuseţe oricărei opere de artă.

17. Tu ai fost creat de Dumnezeu

Priveşte la ochii tăi. Ei sunt cu mult mai complecşi decât orice aparat de fotografiat construit vreodată.

Centralizarea imaginii şi reglarea diafragmei sunt complet automate. Imaginile obţinute sunt colorate, au trei dimensiuni şi sunt neîntrerupte (continue).

Ştim bine că orice aparat de fotografiat are un constructor, un autor şi nu apare la întâmplare.

Cum putem atunci spune că ochii, care sunt cu mult mai complecşi decât aparatele de fotografiat, s-au dezvoltat la voia întâmplării – prin evoluţie? Cu cât îţi vei analiza mai atent şi mai detaliat structura creierului, a sângelui şi a întregului tău organism, cu atât vei realiza mai mult cât de minunat şi splendid eşti făcut. Şi dacă priveşti cu atenţie la fiecare organ în parte, vei înţelege că ai un corp care nu s-a putut dezvolta din întâmplare, ca rezultat al unui accident al evoluţiei. El a fost creat de atotputernicul şi atotştiutorul Dumnezeu, conform înţelepciunii Sale nelimitate.

Vei cunoaşte de asemenea, că funcţiile tale vitale, cum sunt respiraţia şi activitatea inimii sunt, în ultimă instanţă, controlate de Dumnezeu şi că tu nu trăieşti prin puterea ta proprie, ci prin puterea lui Dumnezeu. Să nu uităm deci că spiritul omului este din Dumnezeu.

18. Viaţă plină de sens

Aşa cum aparatul de fotografiat a fost făcut cu un anumit scop, tot aşa şi tu, opera Creatorului, ai fost conceput pentru un anumit mod de viaţă.

Tu poţi avea într-adevăr o viaţă plină de sens, experimentând bucuria profundă şi fericirea ce decurg din cunoaşterea şi trăirea în concordanţă cu voia lui Dumnezeu, Creatorul tău.

19. Dragostea

Modul de viaţă conceput de Dumnezeu pentru oameni constă în a trăi dominat de dragoste pentru El şi semenii din jurul tău. Dragostea este cel mai măreţ scop al vieţii.

20. Viaţa eternă

Pe de altă parte, moartea nu înseamnă pentru tine decât începutul trăirii cu Dumnezeu, în împărăţia Sa care va veni (cerul şi pământul nou) şi vei primi de la El viaţa veşnică. Toate acestea se vor desfăşura în conformitate cu promisiunile pe care Dumnezeu ni le-a făcut, vorbind prin anumiţi oameni, profeţii Săi.

Biblia conţine adevărul neschimbător, universal şi etern al lui Dumnezeu şi este totodată o carte profetică.

În desfăşurarea sa, istoria a împlinit profeţiile Bibliei, prin urmare se vor împlini, fără niciun dubiu, şi profeţiile referitoare la viitor.

21. Starea ta actuală

Lumea devine din ce în ce mai coruptă. Motivul este că diavolul îl determină pe om să păcătuiască, străduindu-se să-l îndepărteze tot mai mult de Dumnezeu. Rădăcina păcatului este separarea omului de Dumnezeu.

La început, diavolul a fost unul dintre îngeri, dar s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, devenind astfel Satan. El va fi, în curând, distrus de Dumnezeu.

Până atunci însă, diavolul îl induce pe om în eroare, spunându-i că „nu există Dumnezeu" sau determinându-l să se închine, de frică, unor idoli (reprezentări făcute de mâna omului din lemn, piatră, metal etc.). Cu astfel de idei false, diavolul îl îndepărtează pe om de adevăratul Dumnezeu.

Dacă Buddha şi Nichiren (mistic japonez) au murit, cum ar putea fi ei dumnezei? Dumnezeu nu locuieşte pe polițe sfinte, în altare budiste sau în morminte sfinte.

Spiritele tuturor celor morţi au mers în prezenţa lui Dumnezeu. Ei nu mai sunt nici în plăcuţele cu inscripţii ancestrale, nici în morminte.

Dumnezeu este spirit şi spiritul omului vine de la Dumnezeu. Omul nu poate insufla în lucruri (materia nevie) spiritul lui Dumnezeu sau al lui însuşi. De aceea un idol nu poate face niciun pas prin sine însuşi. El este lipsit de putere şi, sub

acţiunea focului, se transformă în cenuşă.

Tot diavolul îi determină pe oameni să se urască, să se mintă unii pe alţii şi să înfăptuiască multe lucruri rele. Procedând astfel, el încearcă să-l despartă pe om de Dumnezeu şi pe oameni unii de alţii.

Dacă rămâi în starea ta actuală, tu vei merge în iazul de foc şi pucioasă, primind astfel pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcat, împreună cu diavolul. Şi nu uita că, în toată lumea, nu există niciun om fără păcat.

22. Salvatorul lumii, Domnul Isus Cristos

Singurul Fiu al lui Dumnezeu a venit din cer în această lume, născându-se din fecioara Maria, în urmă cu aproximativ 2000 de ani. Acest fapt a fost profeţit în Biblie. El a arătat omului adevărata cale spre fericire şi viaţă eternă.

Cristos ne-a purtat păcatele pe cruce, ca înlocuitor al nostru, vărsându-şi preţiosul Său sânge şi primind pedeapsa pe care o meritam noi, pentru păcatele noastre.

El a fost îngropat, dar a treia zi Dumnezeu L-a înviat dintre cei morţi şi apoi S-a arătat multor oameni, demonstrând puterea lui Dumnezeu de a Se ridica chiar şi deasupra morţii. Apoi S-a înălţat la cer, după ce a promis că va reveni când va sosi momentul sfârşitului lumii. Atunci Cristos îi va lua, în împărăţia Sa, pe acei care au crezut în salvarea pregătită de Dumnezeu şi

Fiul Său şi au făcut voia lui Dumnezeu. Sfârşitul lumii este aproape. Este hotărât că oamenii trebuie să moară o singură dată şi că, după moarte, fiecare va fi judecat de Dumnezeu.

Cerul sau iadul – care este alegerea ta? Tot ce trebuie să faci pentru a merge în cer este, pur şi simplu „. să te pocăieşti de păcatele tale din trecut, să crezi în adevăratul Dumnezeu şi să primeşti salvarea prin singurul Său Fiu, Isus Cristos".

Nu este greu deloc şi nu costă niciun ban. Atotputernicul şi atotştiutorul Dumnezeu, care, la început, a creat cerurile şi pământul şi pe tine de asemenea, continuă şi acum să-ţi dea viaţă. Numai El îţi poate da viaţa veşnică şi fericirea.

Întoarce-te la Creatorul tău, astăzi. Apoi vei putea trăi o viaţă plină de pace, bucurie şi dragoste. Aceasta este glorioasa cale spre viaţa eternă.

„De la El, prin El şi pentru El sunt toate lucrurile."

„Aminteşte-ţi de Creatorul tău, în zilele tinereţii tale."

SFÂRŞIT